

גודל החשיבות באמירת גילוי דעת של הגה"ק מבוטשאטש זצ"ל והמצוות שאפשר לקיים בזה בכוונה נכונה

כתוב בטור (א"ח סי' ה'): בהזכירו השם יכוין פירוש קריאתו באל"ף דל"ת, לשון אדנות, שהוא אדון הכל, ויכוין עוד פירוש כתיבתו ביו"ד ה"א לשון הוי"ה, שהוא היה הוה ויהיה, ובהזכירו שם אלקים יכוין שהוא תקיף ואמיץ אשר לו היכולת בעליונים ובתחתונים, עכ"ל. [ובלשון השו"ע (שם סעיף א'): ובהזכירו שם אלקים יכוין שהוא תקיף בעל היכולת ובעל הכחות כולם.]

הנה דבר קשה הוא זה לכוין בכל שם ושם, ולכן תיקן הגה"ק מבוטשאטש בעל אשל אברהם [בסידורו תפלה לדוד] וכן עוד כמה אחרונים נוסח תנאי וגילוי דעת שיעשה כל אדם בכל בוקר שיועיל לכל היום (ושורש תנאי זה מבואר בהל' כתיבת ס"ת (יו"ד סי' רע"ד ס"א)), והוא נדפס כהיום בהרבה סידורים. אמנם יש לציין, שאין עצה זו מועלת לפסוק ראשון שבקריאת שמע.

וראה דברים נוראים שכתב בספר חיי אדם (כלל ה' סעיף א'): וצריך האדם לזהר מאוד שיברך ביראה ובכוונה רצויה וכו', והמוציא שם שמים לבטלה עובר על מ"ע את ה' אלקיך תירא, וכתב (דברים כח, נח) אם לא תשמור ליראה את השם הנכבד והנורא כו', כי זה הוא מכלל היראה שלא להזכיר שמו הגדול כי אם בדרך שבח וברכה מה שמחויב, אבל לא לבטלה, וירא ויזדעזעו אבריו בשעה שמזכיר השם, ולא שם המיוחד בלבד אלא כל השמות שאינן נמחקין המיוחדין לשמו הגדול ב"ה, ואפילו בכל לשון אסור.

וממשיך שם: כדי להלחיב לב אנשים לגודל הזהירות בזה אעתיק מעשה רב, גדול אחד [הג"ר יצחק חיות ז"ל בעל זרע יצחק] אנגיד, ושמע בב"ד של מעלה קול רעש גדול פנו מקום לצדיק אחד שנפטר, וקבלוהו בכבוד גדול, ונתנו לו ס"ת בזרועו ושאלוהו, קיימת מה שכתוב בזה ואמר הן, קיימת וכו' לא להנאתך אלא לש"ש ואמר הן. אמרו מי מעיד כך, ובאו המלאכים שנבראו מהמצוות אשר עשה עד אין מספר והעידו בו, זה אומר נבראתי ממצוה זו וכו'. אח"כ הביאו לפניו ארבעה טורים ושאלוהו קיימת תורה שבע"פ ואמר הן, ומי מעיד, ובאו המלאכים כנ"ל. אח"כ שאלוהו נזהרת מלהוציא ש"ש לבטלה, וידום. חזרו ושאלו, אשתיק ולא אמר להו ולא מידי. והכריזו אחר עדות, ובאו גדודים מלאכים לבושים שחורים והעידו, זה אומר נבראתי ביום פלוני כשהוציא אזכרות כך וכך בתפלה בלא כוונה, וזה אומר כך, ויקרעו שמלותם כל הב"ד של מעלה, וגם אני קרעתי. ואמרו, טפה סרוחה איך לא יראת כו'. ונגמר דינו או לבוא לגיהנם או לחזור ולבוא בגלגול, ובחר בגיהנם מבגלגול, עכ"ל (והוא ביסוד שורש העבודה שער ב' פרק שני). ואיך לא ישים האדם אל לבו להזכיר השם ביראה ופחד ובכוונה הלב.

ובגילוי דעת זה יש לציין כמה מצוות שמקיימים על ידו כשאומרים אותו בכוונה הראויה.

ובגילוי דעת זה יש לציין כמה מצוות שמקיימים על ידו כשאומרים אותו בכוונה הראויה.

א) כשאומרים "כל פרט ופרט ממעשי ודבורי ומחשבותי וכו' לשם יחוד קוב"ה ושכינתה", מקיימים בזה המצוה מדברי נביאים (משלי ג, י) בכל דרכיך דעהו, וכמו שכתוב בשו"ע (א"ח סימן רל"א סעיף א'): וכן בכל מה שיהנה בעולם הזה לא יכוין להנאתו אלא לעבודת הבורא יתברך, כדכתיב בכל דרכיך דעהו, ואמרו חכמים

כל מעשיך יהיו לשם שמים, שאפילו דברים של רשות כגון האכילה והשתיה וכו' וכל צרכי גופך יהיו כולם לעבודת בוראך או לדבר הגורם עבודתו, שאפילו היה צמא ורעב, אם אכל ושתה להנאתו אינו משובח, אלא יתכוין שיאכל כפי חיותו לעבוד את בוראו וכו'.

ב) כשאומרים "בשם כל ישראל", מקיימים בזה מ"ע של (ויקרא יט, יח) ואהבת לרעך כמוך, כי פירושו הוא ככתוב בספה"ק דרך פקודיך (הקדמה ג' אות ב'): עוד קבלתי, שכל מצוה שנמנע ממנו עשייתה, בעת אשר רואה הזדמנות המצוה הזאת לחבירו יסייע לו בעשייתה הן בגופו הן בממונו, והנה כל ישראל כגוף אחד, ובפרט אם נשמותיהם הם משורש אחד, ובפרט כשחברו מכוין בעשותה בשם כל ישראל, כנוסח הנהוג לומר לשם יחוד קוב"ה ושכינתה בשם כל ישראל, אזי יחשב כמעט כאילו עשה בעצמו, ויש סמוכות לזה מדברי קדמאי ובתראי, ואין מן הצורך להאריך, עכ"ל"ק. ומאחר שמזכה לחבירו שיחשב כאילו עשה מצוה, פשיטא דמקיימים בזה מצות ואהבת לרעך כמוך.

ג) כשאומרים "להכריע את עצמי ואת כל העולם וכו'", מקיימים בזה מל"ת של (דברים יז, יא) לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל, וגם מ"ע של (שם) ועשית על פי התורה הזאת אשר יורוך. כך כתב הרמב"ם ז"ל (הל' ממרים פ"א ה"א וז"ב): שהמקיים מה שנצטווה מפי החכמים קיים בזה מה שנאמר על פי התורה אשר יורוך וגו', וזו מצות עשה. וכל מי שאינו עושה הוראתו עובר בלא תעשה, שנאמר לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל. וכן כתב גם ספר החינוך (מצוה תצ"ו). והרי אמרו חז"ל (קידושין מ:) לעולם יראה אדם עצמו כאילו חציו חייב וחציו זכאי וכו', לפי שהעולם נידון אחר רובו והיחיד נידון אחר רובו, עשה מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות וכו', ע"כ.

ד) וכשאומרים "והריני מכוין וכו' שבכל פעם שאזכיר שם הוי"ה הקדוש וכו'", מקיימים בזה ג"כ מצות ל"ת הנ"ל של לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל, וגם מ"ע הנ"ל של ועשית על פי התורה הזאת אשר יורוך, כיון שנפסק בטור שו"ע ופוסקים שכן צריכים לכוין כנ"ל.

ונוסף לכל זה מקיימים כל מצוות הנ"ל פעמים אין מספר בכל יום, וכמו שכתב הגה"ק בעל ישמח משה זצ"ל בהנהגות טובות (אות כ"ד) לגבי כיסוי הראש, שיחשוב עובר לעשייתו שבכל רגע שהוא בכיסוי הראש לקיים דברי חכמינו ז"ל, ועשה ול"ת. והרי בגילוי דעת הנ"ל מקיימים כל אלו המצוות (בכל דרכיך דעהו, ואהבת לרעך כמוך, לא תסור, על פי התורה) הרבה פעמים ביום.

יוצא לאור ע"י

מערכת 'הרבה להם תורה ומצוות'

שע"י ביהמ"ד ווייטצען - שיקאגו יצ"ו

732-800-6248